

щеннодѣйствія-та и молитвословія-та, кои-то ся наричатъ *трѣби* и ся извършавать по нужда на едно или нѣколко лица. Кѣмъ число-то на тѣзи священнодѣйствія принадлежатъ послѣдованія на всички-тѣ таинства, редътъ за погребенія, водосвященіе, постригваніе на монаси, освященіе на храме-тѣ и др.

8 Названіе-то на нѣкои священни пѣс-ни. Много отъ священны-тѣ пѣснопѣнія си иматъ своето особенно названіе, тѣ сж: тропари, кондаци, икоси ирмоси, стихири, величанія, антифони и прокимени.

1) *Тропари* ся наричатъ онѣзи священи пѣснопѣнія, въ кои-то ся изразява сжщность-тж на праздни-ка, или пѣкъ подвижи-тѣ на нѣкои си святіи.

2) *Кондакъ* ся нарича кратка св. пѣсень, въ ко-ж-то съкратено ся изразява духъ-тъ на празника или пѣкъ частенъ отличителенъ подвигъ на нѣкои си святіи.

3) *Икосъ* ся нарича пѣсень, коя-то е по-прос-транпа въ сравненіе съ кондака, нѣ има едно и сж-що-то съдържаніе.

4) *Ирмосъ* ся нарича въ канона първый-тъ стихъ на всяка една пѣсень, по образъ-тъ на кой-то ся пѣжтъ всички-тѣ други стихове на пѣсни-тѣ.

5) *Стихири* ся наричатъ въобще всички-тѣ св. пѣсни, кои-то не сж получили никакво особенно наимено-ваніе.

6) *Антифони* ся наричатъ тѣзи св. пѣсни, кои-то ся повтарятъ и отъ двѣ-тѣ страни.

8) *Прокименъ* е краткъ стихъ зетъ отъ псал-мы-тѣ и ся пѣе предъ чтеніе-то на Апостола, за да ся приготвятъ присѣдствуещи-тѣ кѣмъ слушаніе Слово Божіе.

Сжществующи-тѣ сега богослужебни книги не сж ся появили въ църквж-тж извѣднашъ — въ едно време, а сж ся поставили постепенно споредъ ризвитіе-то на Христіанско-то Богослуженіе. Нѣ редъ-тъ на Богослуже-